

sker meget mere vidtgaende Foranstaltninger, der formentlig ville komme til at koste flere Hundrede Tusind Kroner. Vi pleje jo gerne her i Tinget saa vidt gørligt, at stille os imødekommende over for den Slags Henstillinger, men paa den anden Side maa det have ikke ringe Betænknelighed, naar Administrationen mener at kunne nøjes med 60,000 Kr., da at anvende en lang større Sum. Imidlertid henstaar Spørgsmaalet foreløbig indtil 3dje Behandling. Spørgsmaalet om Udvidelse af Rindsholm Station vil det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen) være nærmest til at udtale sig om. Dernæst er der to Forslag vedrørende Byggeforetagender paa de københavnske Banegaarde. Til en Funktionærbolig paa Østerbro ønskes 43,000 Kr., hvilken Bygning synes at være alt for kostbar. Til forskellige Stationsanlæg paa Hovedbanegaarden forlanges 147,000 Kr.; i Betragtning af, at Omordningen af de københavnske Banegaardsforhold for Tiden er under Overvejelse, vilde det være ønskeligt, at dette Beløb kunde nedsættes en Del. — Under Nr. 251 vil man finde Oplysninger om de Vogne med Sidegange, der ere anskaffede til Statsbanerne. Uden at udtale noget bestemt om denne Vogntypes Fortrin eller Mangler — Meningerne derom saavel i som uden for Udvalget ere delte — skal jeg sige, at det er ønskeligt, at der haves saa mange Vogne af denne Type, at der regelmæssig kan sættes et helt Tog af dem i Gang paa en bestemt Linie, thi kun derved kan der vindes den fornødne Erfaring om Hensigtsmæssigheden og om Publikums Ønsker. Det synes naturligt dertil at vælge Linien Helsingør—Gedser. Jeg henstiller til den ærede Minister at bringe dette til fuld Gennemførelse. — Under Nr. 252 er omtalt, at man har forhandlet om Overdækning af Perronerne paa de større Krydsningsstationer, en Foranstaltning, som hist og her vistnok kunde være ønskelig. — Under Nr. 253 komme vi til et meget stort Spørgsmaal, nemlig Fiskerihavnen ved Anholt. I Fjor vedtog vi efter en længere Forhandling hertil at bevilge et Beløb paa 1,424,000 Kr., hvoraf 250,000 Kr. som første Bidrag, og i Aar er der opført 300,000 Kr. som andet Bidrag. Denne Sum er opført, men i Virkeligheden er der endnu slet intet kommet til Udgivelse paa denne Konto. Man vil i Betænkningen finde en interessant Skrivelse om denne Sag fra Direktøren for Vandbygningsvæsenet. Ærede Medlemmer ville ved at gen-

nemlæse denne Skrivelse finde adskillige Betragtninger, der maa erkendes at have Vægt. Direktøren gør opmærksom paa, at naar han i sin Tid har kunnet gaa med til at foreslaa en Øhavn, saaledes som vi i Fjor vedtog den, var det under den Forudsætning, at Havnen kun skulde være en Nød- og Tilflugthavn; men naar man tillige vil have, at den skal være en egentlig Trafikhavn for Fiskerne, bliver det meget ønskeligt, eller snarest nødvendigt, at sætte Havnen i Forbindelse med Land ved en Bro, hvorved Fordelene ved at anlægge Havnen som Øhavn svinde bort. Han anslaaar Bygningen af en saadan Bro til at ville koste 6—700,000 Kr., hvorved hele Havnen vil komme op paa over 2 Mill., og denne meget betydelige Udgift anser han ikke for vel anvendt. Uagtet Vedligeholdelsesomkostningerne for en landfast Havn antages at ville blive betydeligt større paa Grund af den betydelige Materialvandring, der finder Sted langs Kysten, konkluderer han dog derhen, at en landfast Havn vil være at foretrække. Saa vidt jeg ved, vil en saadan Havn kunde bygges for omtrent det halve af, hvad en Øhavn i Forbindelse med en Bro vil koste, altsaa for omtrent 1 Mill. Kr. Hvorvidt man skal skride til en saadan Forandring i det i Fjor vedtagne, og hvorvidt Anskuelserne derom her i Tinget ere i den Grad klarede, at man vil være moden til ved 3dje Behandling at tage en Beslutning, derom er jeg ikke i Øjeblikket i Stand til at skønne. Spørgsmaalet henstaar foreløbig, men der vil jo komme til at foreligge en Indstilling fra Finansudvalget til 3dje Behandling. — Under Nr. 254 vil man finde et Spørgsmaal berørt, der er af Interesse for de private Baner, der anlægges i Henhold til Loven af 8de Maj 1894. Det har hidtil været gjort gældende af Administrationen, at Bestemmelsen i Lovens § 5 om, at Udgifterne til Statens Tilsyn med disse Baners Anlæg skulde udredes af Bevillingshaveren, er at forstaa saaledes, at Udgiften paahviler alene den ene Parthaver i Anlægget, medens den anden Parthaver, Statskassen, ikke skal deltage i denne Udgift. Man er imidlertid efter den paagældende Lovparagrafs Affattelse og Oprindelse kommen til Erkendelse af, at den formentlig kan opfattes ogsaa saaledes, at den berettiger til at lade den nævnte Udgift medregnes i den fælles Anlægskapital, saaledes at Statskassen kommer til at bære sin Halvdel heraf. Da denne Ordning er den, der stemmer med det almindelige Ønske i alt